

**Rector Academiae Rostochiensis, Gottlob Fridericus Seligmann/ Metaph. & Phys.
Prof. ... Ad Exequias ... Johanni Iusto Mohr/ Utpote Unico Filiolo, abs ... Dn. M.
Johanne Iusto Mohr/ Scholae Senator ... decentissime paratas, Omnes omnium
Ordinum & Dignitatum Cives Academ. ... invitat ... : [P.P. d. 4. Mart. Ann. 1684.
Sub Sigillo Rector.]**

Rostochii: Prelum Weplingianum, [1684]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/pnn770665071>

Druck   Freier Zugang

Seligmann, G. F.,
in
J. J. Mohr.
Rostock, 1684.

3.

C. D.
RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS;
GOTTLOB FRIDE.
RICUS Seligmann/

Metaph. & Phys. Prof. Facult. Philos. Decan.
Templi Catedral. Archidiac. & apud Lycen.
adhus Ducalis Collegiatus

ad
Exequias,

Scitissimo tenerrimoq; Puerulo

JOHANNI
JUSTO Wohr/
UTPOTE UNICO FILIOLO,
abs Tristissimo
P A R E N T E,
Viro Præcellentissimo atq; Preclarissimo;
DN. M. JOHANNE
JUSTO Wohr/

Scholæ Senator. Rectore bene merentissimo,
decentissimè paratas,

Omnis omnium Ordinum & Dignitatum CIUES
ACADEM. quâ sas est humanitate invitat,

Conveniemus in Æd. Mar. hor. I.

ROSTOCHII, PRÆLO WEPLINGIANO, Univer. Typogr.

Gregia inter Numis-
mata Rationis & Sensus,
qvæ ingeniosiss. Palatius
(Aq'vil Saxon. L. XIII. c. 3. a
f. m. 192.) habet, ultimum.
quidem loco, at non digni-
tate est, qvod de VITA
IN SALTU ipse refert. Vi-
deas ibi mem, Ver, & sta-
tem, autumnum, Manum amice choris implica-
re, sed in numeros ludentes discordiæ cursu præ-
cipiti ferri. Tibicinem cernas tempus, qvod
son, at irreqvieto, more lambit leonum, & san-
gvinem haurit. Inde fugientem suspicias Solem,
Terrenæ felicitatis Præludium, nam in umbra
desinit. Discas volupratem nostram & lætitiam
omnem, fœno debiliorem, citò arescere : in mo-
rem nivis, Solaribus radiis percussæ, citò delabi :
Veluti rosam, inter spinas exorientem, nascendo
Ienescer. Quid mirum, si ex his credamus facile
pingi humanam vitam posse ? Femina erit de-
pressæ statuæ ; Breve corpus, brevis vita : Ejus
in capite, vas cum spinis & vermis; nil nisi misé-
ria est & mors propinquæ, vita hæc : Flos ejus in
dextra, umbra in sinistra ; sic homo, ut flos egre-
ditur, manæ conteritur & fugit velut umbra : Bel-
licainstrumenta pedibus calcat ; nam vita militia est :

A

Aridæ

Arida in heret arbori; unum viret folium, quod ven-
to agitatur; vix virens folium homo est, cetera
stipulae siccæ ferè similia. Hæc Ratio decla-
mat apud argutum Palatium, cum vitam illæ
in SAL TU exhibet. Nimurum, ita sunt omnino
mortalia, ut unum si succurrat nobis fugacita-
tis terreæ emblema, mox infinita se immisceant,
unqve velut ore pronuncient: Vitam mo-
mentum & in momento saltum esse. Facit
huc Adriani moneta, qvam in honorem Anti-
noi, pueri sibi dilectissimi, eudi jussit. Ut enim
Spartianus memorat & Aldrovandus de Quadru-
ped, Alatum illa referebat Eqvum, simulqve
veloci volatu perceptæ jucunditatis brevitatem
insinuabat. Sic, qvicqvid vivimus, abs saltu non
abludit, aut, si ita libet, pernicissimum undiqva-
qve volatum præsentat. Sanè, qvæcunque
sunt hominum sollicitudines, mors ridet, incre-
mento larenti in nihilum resolvens cuncta vid.
id. Palatinus c. I. p. 105. & præter spem gratissima-
qvoqve qvælibet & acceptissima eripiens. O
fluxam igitur mortalitatem! qvam tenue spa-
tiolum est inter omnia, nihil! (vid. Becm. Hist.
p. 545. in inscript. Richel. sacrâ). Vix provehimur
læpè in lucem, ubi ex eadem confessim abi-
tus imperatur, Decipimur tempore, qvod ptolixū
meditamur, & proh! angustum experimur ni-
mis

mis, fallimur opinione, qvam ad remota diri-
gimus, etiam qvando in confinio finis est. Quid
ergo vita? nisi ortus, nisi discessus: tantumque
inter hunc forte & illum intercedit plerumque,
quantum saltui datur. O fallaces hominum
spes! nondum adsunt, ubi adsunt, qvando qui-
dem ut adesse possint, excolendæ sunt prius: an-
tē vero absunt, qvam adesse ritè incipiunt, qvod
præmature subducantur, queis fulciendæ illæ &
sustentandæ erant. Ita OMNIA suam sibi præ-
scribi literam volunt, ut fiant SOMNIA. Ita
vita, Regiò etiam Friderici III. Reg. Dan. gloriofiss.
recordat, effatô (*ut docuerunt Ann. 70. Novell.*)
igni similis est in altum projecto, jam viso, mox
disparenti. Vita est in SALTU. O utinam
verò hoc ista eloquendi officio abstinere nobis
hodie licuisset, utinam Vobis, & NOSTRI, tristes
fecitissimi tenellulique FILIOLI Exeqviæ inopi-
num præmaturumq; indicere ne jussisset fatum!
Hoc votum nostrum est, qvando, qvod effere-
tur hæc luce, FUNUS, luctu dignissimum, vi-
tae, saltui volatuive simillimæ, luctuosissimam
mentionem nobis suggerit. PATREM namque
si respiciamus MATREMQUE, non nisi, duas
præter FILIAS, unicum hunc amplexi, & vix
amplexi sunt, FILIOLUM. Eò durius ergo
graviusque est, qvod morte hæc ipsorum Pe-
ctori

Etori inflictum "vulnus dolent. Neqve minus
AVIÆ utræque, altera hic degens, altera Cor-
bachii fata ultima cum desideriō in Dominō ex-
pectans, affectas se, illa sentit, hæc, ubi inau-
diat, sentier insigni mœrore: qvem enim præire
utræque voluerunt, nunc citius antecedentem
quidni lacrumis proseqvantur? O tristem ergo
hcdié ac luctuosam vocem, Vita in saltu, imo
ipsa saltus! Sed proprius, fas est, ut accedamus ad
Historiam; at qvid dico historiam? veré histo-
riola est; vitæ ac mortis, quâ defunctum scimus
Beatissimum Nostrum TE NELLULUM. Habuit
igitur, & o quantâ, si vixisset, cum oblectations,
coluisse, PATREM, VIRUM Præcellentiss. atq;
Præclariss. DN. M. JOHANNEM JUSTUM
Mohr / Scholæ heic Senatoriæ Rectorem bene-
merentissimum, inque solidiori Juventutis cul-
tu planè egregium, Affinem N. honoratisimum;
MATREM verò, Feminam, omnibus, sexum
quæ ornant muliebrem, virtutibus conspicuam,
ANNAMELISABETHAM GEISMARIAM, avū
autem nominasset, ubi loqui didicisset, Pater-
num, Amplissimum Prudentissimumque VI.
RUM, DN. JUSTUM Mohr / Quæstorem a-
pud Corbachiens. Waldec. Senatoriū atq; Ærari
Publici Præfectum Specatissimum; Maternum
Amplissimum item Prudentissimumque VI

X 3

RVM

RUM, DN. MICHAELEM GEISMARUM,
Inclut. Reipubl. hujus Senatorem fulgidissimum;
quo cum utroq; nunc inter coelites Nepotulus, fe-
liciter electus, vivit. AVIAM yero honorasset,
nisi reliquisset J. Paternam, etiam absentem, Ma-
tronam piissimam, omniq; laude meritò eve-
hendam, ADELGUNDAM Brey; Maternam,
Matronam quoque commendatissimam, MAR-
GARETAM Quadfaselin. Et PRO-AVOS
quod spectat, memoratur Paternus primus,
qvondam Amplissimus, Prudentissimusque VIR,
DN. JUSTUS Mohr / meritissim⁹ apud eosd. Cor-
bachienses Camerarius; ac Pro-Avia, honoratis-
sima Marrona, CATHARINA Sinnemann⁹;
Alter Paternus Pro-Avus, Vir Prä-Eximus ac
Spectatissimus, DN. HENRICUS GEISMA-
RUS, ad D. Jacob. Ed. Präfect. vigilantiss. &
Pro-Avia, Ornatissima Matrona, MARIA GER-
DES. PRO-AVUS autem Maternus primus
laudatur Nobil. & Amplissimus VIR, DN. LI-
BORIUS Brey / apud Corbachiens. Consul
splendidiss. Pro-Avia, Nobilissima Femina, CA-
THARINA Mennin / ex antiquā ibidem loci
MENNINORUM Familiā orta: Alter Mater-
nus Pro-Avus, Nobil. & Ampliss. VIR, DN. JO-
HANNES QUADFASEL, Consul ap. Witsto-
chientes & stimatiss. Pro-Avia, suis encomiis niti-
dis.

dis sima Femina, CATHAR. TURRHEN. Ne reli-
quis enumerandis prolixius inhæreamus. Sed hi
quidē sunt, in quos ex linea utraq; originem suam
refert Beatiss. N. TENULLULUS, superiori Anno, ultimo
Octobr. in hanc lucem editus. Ut tamen altiori per baptis-
mum stemmati infereretur, cura Parentū, subsequenti No-
vembri, primo, eoq;ve ipso factum est die, qvō his exiguis hu-
meris Rectorales sōlemniter imponebantur fasces. Plura
vix addere possumus, nisi verbō dicamus, promisso ele-
gantissimum PUELLULUM, qvæ expectari in hac vitâ per-
fectiora sōlent valentq;ve. Nam talia ex lusu ac blanditiis
amoenioribus, etatulā superantibus, poterant, qvi amplecte-
bantur, colligere. Sed insperata nuper, tertia forte ma-
tutin. 26-iij Febr. hora effecit, ut nunc promissa, anteq;am fa-
tis emicarent, penitus, cecidisse ploremus. Discessit qvippe
festinatissimo saltu ex terrestribus ad Cœlestia, ex fugacib;is
ad perpetuū duratura Noster TENELLULUS, nihilq;ve nisi
constantissimum lui desiderium post se reliquit. Inci-
dunt, dum hæc scribo, qvæ Casaubono, Filii jacturā afflito
insurrit velut (Epist. 139.) Scaliger. Novi Patrum affectus;
Novi etiam constantiam Tuam, qvæ cum pietatem cum maxi-
mā eruditio conjuguerit, Tibi deesse non potest. Nam pie-
tas Te non sinit, Te non velle, qvæ Deus voluit. Eruditio docet,
ea ferenda esse, qvō animo, qvæ neq;ve nobis solis accidunt, ne-
q;ve, ut non acciderint, lacrimis nostris efficere possumus. Non
expectabis, ut hanc agititudinem Tempus Tibi adimat, hoc in-
geniorum plebeiorum remedium est. Sapientis est, tempus ipsum
antevenire, Et dolori ipsi nascenti occurtere. Sunt hæc ea-
dem, qvibus Te jam alloqvor, MOESTISSIME PARENS;
Cogitabis repentinum qvidem, ad felicissima tamen saltū
Tui

Tui Filioli mortem esse. Verum est, non multa vixit, quamvis, ut multa viveret, optares quidem. Non hic paucos annorum, sed hebdomadum saltum circuitus (ut phrasē Seneçæ utar) numeramus; crede tamen, brevibus ipsum annis longam ætatem superasse. Nondum calcare terram poterat; nam ad ambulandum nondum erat aptus; nunc calcat sidera: O faustum saltum! Hæc vera spes Matrimonii, fructus abs Deo datos sacrare coelis: isthanc nunc omnem emortualis Tui Filioli dies explevit. Ne luge gaudia Tibi demortua, Tuis gaudet inter æternum vivos; nullas metuens, nullas agnoscens vicissitudines, quas ne sensit quidem. Ante annos maturuit, cedat mœror! antedies, postremū, plaudite: abire licet (Conf. Eman. Thesaur. p. 15.) insonuit, desinant planctus; venit eò, quod tendimus omnes; illie quiescat! erit tempus, quo dicere licebit (at adpareat tamen id sero!) Ibo, visurus meum JOHANNEM JUSTUM, qui antequam me videret, hinc abivit. O inserat Deus hæc animo TUO TUÆq; solatia: detque ut qui saltu hoc Filiolo Tuο subtracti sunt anni, Tuis addantur. Ceterum & heic saltu opus est, aluctu & solatiis ad Vos redeo, CIVES honoratissimi, æstimatisim, rogoque, ut hospiti inter nos brevi, dum ad tumulum efferendus est, non brevi adesse serie velitis. Contendit id abs Vobis omni studio Mœstissimus PARENTS, Nosque cum Ipso. Nec deerit Vestrum ulli reciproca, uti gam in lætissimis, promptitudo! Valete! Qvod super est imitari Epicaphium illud Gallicum, sicque loqui nobis sub finem integrum sit:

Mohrius effertur, brevi huic ut contigit ætas,
Sic & in Exequiis pauca Programma refert.

Script. inter sacras Meditat. aliosque cumulat, labores &
P. P. d. 4. Mart. Ann. 1684. Sub Sigillo Rectori

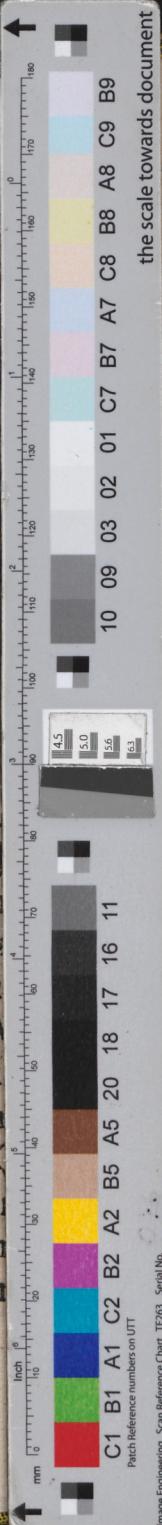

ctori inflictum vulnus dolent.
AVIÆ utræque, altera hic dege
bachii fata ultima cum desiderio
pectans, affectas se, illa sentit,
dicit, sentier insigni nigerore: que
utræque voluerunt, nunc citius a
quidni lacrimis prosequantur? C
hediæ ac luctuosam vocem, Vita
ipsa saltus! Sed proprius, fas est, ut
Historiam; at quid dico historiar
iola est; vitæ ac mortis, quâ defu
Beatissimum Nostrum TE NELL
igitur, & o quantâ, si vixisset, cum
coluisse, PATREM, VIRUM Pra
Praclariss. DN. M. JOHANNE
Mohr / Scholæ heic Senatoriæ R
merentissimum, inque solidiori
tu planè egregium, Affinem N. ho
MATREM verò, Feminam, on
quæ ornant muliebrem, virtutibu
ANNAMELISABETHAM GEISM
autem nominis sicut, ubi loqui didi
num, Amplissimum Prudentissim
RUM, DN. JUSTUM Mohr / C
pud Corbachiens. Waldec. Senator
Publici Præfectum Spectatissimum
Amplissimum item Prudentissim

(3)

inu
Cor
o ex
nau
ære
em
ergo
imo
s ad
isto
mus
buit
one,
atq;
UM
ene
cul
um;
cum
am,
auñ
ter
VI
n a
ari
um
VI
M